

Skatteministeriet
Att.: Kenneth Lønnquist Nielsen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Den 11. februar 2022

Forhøjet selskabsskat og manglende fradrag for lønudgifter

Skatteministeriet har den 1. februar 2022 sendt et forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, skatteforvaltningsloven, skattekontrollen og ligningsloven (Samfundsbidrag fra den finansielle sektor og fradragsloft over lønninger) i høring.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er helt overordnet imod at trække arbejdskraft ud af arbejdsmarkedet i en tid, hvor både virksomheder og det offentlige skrider på hænder. Timingen på at indføre en ny generel efterlønsordning, som Arne-pensionen, er derfor helt skæv, og samtidig så er det en pension, som ikke skeler til faktisk nedslidning, hvormed man fjerner sunde og raske personer fra arbejdsstyrken.

Nærværende forslag handler ikke om selve tilbagetrækningsordningen, men derimod om finansieringen af denne. Med finansieringselementerne er det desværre lykkedes at finde to finansieringskilder, som begge er skadelige for samfundsøkonomien.

Dansk Erhverv havde naturligvis ønsket, at man forsøgte at rette op på uheldige virkninger af den nye efterlønsordning ved at finansiere den på måder, der ikke går ud over produktiviteten og samfundsøkonomien. Finansieringen kunne eksempelvis være fundet ved at effektivisere i det offentlige forbrug, således som Dansk Erhverv foreslår i 2025-planen eller ved at fjerne resterne af den grønne check, dette havde givet et positivt arbejdsudbud og dermed dækket en del af hullet efter efterlønsordningen.

Specielle bemærkninger

Forhøjet selskabsskat for finansielle selskaber

Dansk Erhverv vil overordnet set bemærke, at det generelt er en uting at koble specielle sektorer op på specielle skatter, og at nogle sektorer skal hænges ud for generelle samfundsmæssige hændelser som eksempelvis finanskrisen. På trods af, at man med nysprog forsøger at kalde skatten for et samfundsbidrag, så er og bliver det en ekstraskat for finansielle selskaber. Uden at der i øvrigt er fremlagt noget bevis for, at den finansielle sektor samlet set har modtaget penge fra staten.

Erhvervslivet er en sammenhængende sektor, og udgangspunktet bør være ens beskatning af alle dele. Hvis man begynder at differentiere beskatning, så vil det for det komplicere skattesystemet

og dermed føre til flere skattesager og øget administration. Der vil også være risiko for, at differentierede regler fører til skattearbitrage.

Den finansielle sektor er essentiel for funktionaliteten af det øvrige erhvervsliv, idet de bl.a. står for finansieringen af resten af erhvervslivet og tilvejebringer en lang række andre finansielle produkter. En særskat på den finansielle sektor kan derfor ikke isoleres til denne sektor, men må forventes at blive overvæltet til det øvre erhvervsliv og forbrugerne.

Resultatet af en ekstraskat er derfor, at det samlede danske erhvervsliv bliver mindre konkurrencedygtigt, og at vi bliver fattigere som land.

Hvis præmissen om, at der er virksomheder, der har fået hjælp under finanskrisen, der skal betale retur i form af en ekstra skat, så må det dog også fremhæves, at der eksempelvis ikke var nogen fondsmæglervirksomheder, der fik hjælp under krisen, og at det derfor må betragtes som helt uforståeligt, at de bliver puljet med øvrige finansielle virksomheder.

Manglende fradrag for lønudgifter

Med lovforslaget foreslås det at begrænse virksomheders mulighed for at få fradrag for lønudgifter, der ligger over 6.339.800 kr. (2010-niveau).

Dansk Erhverv kan ikke støtte dette forslag. Der er tale om et forslag, der bryder med princippet om, at virksomheder har fradrag for alle erhvervsrelaterede udgifter. Et brud med dette princip øger for det første selskabsskatten og dermed produktiviteten for erhvervslivet, og samtidig gør det skattelovgivningen mere kompliceret, hvilket vil føre til flere skattesager og dermed mere administration.

Forslaget giver en meget høj marginalskat på lønindkomst, der ligger over beløbsgrænsen. De facto vil marginalsatten ligge på 78 pct., når man lægger indkomstskat og selskabsskat sammen, dette er væsentligt højere end andre skatter.

Skatteniveauet er så højt, at det forventes at have en meget negativ effekt på provenueeffekten. Det forventes med lovforslaget, at der bliver indkrævet 750 mio. kr. fra virksomhederne, mens man kun får 160 mio. kr. i statskassen, dvs. at tabet ved at have denne skat er på næsten 80 pct.

Som begrundelse for lovforslaget skrives der, at man vil modvirke en skæv lønudvikling for direktører særligt i store selskaber.

Med denne formulering afsløres det, at man helt grundlæggende går skævt i forståelsen af, hvordan løndannelsen og rekruttering sker i de store selskaber. Store danske selskaber er i international konkurrence om de bedste hoveder, det gælder forskere, men det gælder i særdeleshed også topchefer. Lønnen og lønforventningen fra direktøren afhænger nemlig af, hvad en direktør kan få i andre virksomheder i andre lande, og ikke hvad det almindelige lønniveau er i et land som eksempelvis Danmark.

Hvis danske virksomheder skal kunne tiltrække de bedste hoveder, så vil man derfor ikke kunne gå ned i nettolønnen, hvis de samme personer skal tiltrækkes. Den manglende fradragsret må derfor i sidste ende blive båret alene som en ekstra selskabsskat og dermed primært gå ud over produktiviteten og dermed løndannelsen generelt.

I sidste ende må forslaget derfor forventes at have den stik modsatte virkning af intentionen, da løngabet mellem topchefer og medarbejdere må forventes at blive større, end det er i dag og ikke mindre.

Dansk Erhverv stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jacob Ravn
Skattepolitisk chef